

M.I. Formačný materiál (jún)

Úmysel modlitby na mesiac jún

Aby sa celý Boží ľud cítil zaangažovaný v misijnej a charitatívnej činnosti Cirkvi.

Biblický text: Mt 25,34-40

Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: »Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.« Vtedy mu spravodliví povedia: »Pane, a kedy sme Ťa videli hladného a nakrmili sme Ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme Ťa videli ako počestného a pritúlili sme Ťa, alebo nahého a priodeli sme Ťa? Kedy sme Ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?« Kráľ im odpovie: »Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.«

Cirkevné učenie: Pápež Benedikt XVI., *Deus Caritas est*, 25.

Najhlbšou podstatou Cirkvi sú jej tri úlohy: ohlasovanie Božieho slova (kerygma-martyria), vysluhovanie sviatostí (leiturgia), služba lásky (diakonia). Tieto úlohy sa navzájom podmieňujú a nemôžu byť od seba oddelené. Charita je pre Cirkev nielen istým druhom dobročinnnej aktivity, ktorá by sa prípadne mohla nechať na iných, ale patrí aj k jej prirodzenosti, je nepopierateľným prejavom jej podstaty. Cirkev je Božia rodina vo svete. V tejto rodine nesmie byť nikto, kto trpí nedostatkom toho, čo nutne potrebuje. Caritas – agapé však súčasne prekračuje hranice Cirkvi. Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi zostáva meradlom a nariaďuje univerzalitu lásky, obracajúcej sa na človeka v núdzi, ktorého sme stretli „náhodou“ (porov. Lk 10, 31), nech je to ktokoľvek. Popri tejto univerzalite prikázania lásky je tu aj požiadavka špecificky cirkevná – že totiž ani v samotnej Cirkvi ako rodine nesmie nijaký člen trpieť núdzu. V tomto zmysle platia slová z Listu Galaťanom: „Kým teda máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich“ (6, 10).

Zo spisov sv. Maximiliána: Časť prednášky pátra Kolbeho s názvom *Vnútorne sústredenie*.

Naša činnosť nespočíva v múdrych a učených rečiach. Bude o toľko užitočnejšia, o koľko my svojou vernosťou Božej milosti sprostredkujeme túto milosť iným. Usilujme sa teda sústrediť, zhovárajme sa s Najsvätejšou Matkou, s pánom Ježišom a všetko robme tak, akoby sme mali dnes večer zomrieť a všetko zúčtovať.

Objasnenie textov

Už v skorších formačných materiáloch sme uvažovali o tom, že kresťan nie je vyzvaný k misii iba Kristom, ale má aj sám v sebe odkrývať túžbu nasledovať Majstra v ohlasovaní dobrej noviny o Božom kráľovstve. Dnes poďme o krok ďalej. Treba dospieť k pohľadu, ktorý nám ukazuje Kristus v citovanom úryvku z Matúšovho evanjelia. Naša misia je jednoducho službou samému Ježišovi. Služíme Ježišovi, ktorý sa ukrýva v druhom človeku. Toto je charitatívna tvár misie Cirkvi, služba milosrdenstva. Výraz „charitatívny“ vychádza z latinského slova „caritas“, ktoré označuje milosrdenstvo alebo kresťanskú lásku, zvlášť tú, ktorú preukazujeme chudobným a núdnym.

Úvaha

Kristus – Služobník, Boží Syn a Syn človeka – najdokonalejším spôsobom ukazuje, ako darovať svoj život v plnosti, dokonale a v zhode s vôľou Otca. Neudivuje nás teda úryvok evanjelia ukončený slovami „mne ste to urobili?“ Nekonečný Boh je ukrytý v každom človeku, ktorého stretávam, ku ktorému som poslaný. Je v každom: v tom najbližšom, vo vzdialenom i v takom, u ktorého by som jeho prítomnosť nikdy nepredpokladal. Toto je nezvyčajný paradox kresťanstva. V službe blížnemu mám ukazovať milosrdné srdce Boha (vydať svedectvo o Božej láske k tejto konkrétnej osobe) a zároveň toto milosrdenstvo prejavujem samotnému Ježišovi. Položme si teda otázku o čistote úmyslu, ktorý sprevádza našu činnosť: Voči komu sa obraciam touto svojou každodennou misiou? Maximilián hovorí, že najlepšou perspektívou hodnotenia našej terajšej situácie je pozeráť na ňu takým spôsobom, akoby sa náš pozemský život chýlil ku koncu.

Otázky

Ako som pochopil úryvok evanjelia? Ktoré slová zasiahli moje srdce najsilnejšie? Čo znamená výraz: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“? Ktoré najdôležitejšie úlohy Cirkvi menuje pápež Benedikt XVI? Prečo tvrdí, že sa navzájom podmieňujú a nemôžu byť od seba oddelené? Ako vo svojom živote plním službu milosrdenstva? Ako môžem v zhode so slovami pátra Kolbeho sprostredkovať Božiu milosť druhým ľuďom? Aký úmysel sprevádza moju činnosť voči druhým? Pre koho sa každodenne vyberám na svoju osobnú misiu? Spytujem si svedomie? Robím to častejšie, alebo iba pred sv. spoveďou? Pomáha mi spytovanie svedomia rásť v duchovnom živote? Čo by som mohol vylepšiť? Čo sa v mojom každodennom živote zmení, ak budem na svoju činnosť pozeráť z perspektívy blízkeho konca?